

פרק שמן בבא בתרא

ל' א מ"י פ"ה מס' קידום
פחדך פל' ה:

1. ז"כ דבר משה אל ר' באש בכתובות לרבנן מישאל לאמר והנה תברך אשר צחה יי' במדבר לר' ב'
2. זה הנקבר אשר צחה יי' לנבנין לאפוק לאמור לשוב בעיניים תחתיה לישים ארא למשפטך מטה אבדם תחתיה לשבויים
3. ואש שישראל נשבע במדבר לו י'

בז'וספ רשי

שבת בראשית אינה צריכה קידוש בית דין, והס תחולר דצמ"ר פרך קמ"ל דקידושין (ד"ג :ו) נפקה נן מלכיתם מוסקוניותם של תלמידין במס מוצבות לכמב' מהמן גז' שבת נינה לי אלטעריך ס"ד חמיניא סוחיל וביעיל' למלותם כתיבן מיעז' קידוש כ"ד כמוועדות

נאמרו שבת בראשית לא נאמרה מועדין ה' נאמרו שבת בראשית לא נאמרה עזאי אומר מועדין ה' נאמרו הפרת נורדים לא נאמרה ר' יוסי בר נתן ^ו גמור לה להא מתניתה ולא ידע לעה לפрозה אול בתיה נתריה למוחזא אשכחה אמר ליה מאוי מועדין ה' נאמרו שבת בראשית לא נאמרה אמר ליה א' מועדין ה' צרכין קידוש בית דין שבת בראשית אינה צריכה קידוש בית דין סלקא דעתך אמיןיא הויל וכתי כי נבי ואעדות רביעי קידוש בית דין במעירות קא משמען לא מי מועדין ה' נאמרו הפרת נורדים לא נאמרה מועדין ה' צרכין מומחין הפרת נדרים אמרין אינה צריכה מומחין והא ראי' המתו כתיב ^ט אמר רב חסדא אמר רב יוחנן בגין היחיד מומחה ^ט תנין הtram אמר רבנן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר שבא' וכיום הכהרים שבנה בנות ירושלים וצאות בכלן לבן שאולין שלא לביש את מי שאין לו ^ט בשלמא יום הכהרים יום סליחה מהילה יום שננתנו בו לוחות אחרונות אלא חמשה עשר באב מי היה אמר רב יהודה אמר שמואל יום שהחדרו שבטים לבא זה כונה מהי דריש ^ט זה הדבר ^ט דבר זה לא היה והונ אלא בדור זה רבבה בר בר חנה אמר כי יותן יום שהחדרו שבטים בניין לבא בקהל כתיב ^ט אישישראל נשבע במצפה לאמר איש ממוני לא יtan בהו לבניין לאשה מי דריש ממוני ולא מבניינו רב דמי בר יוסף אמר רב נחמן יום שכלו בו מתי מדבר אמר מר עד שלא כלו מותי מדבר לא

תכליתו נישם מימי ימי קדומים, ומי ימי קדומים נישם תכליתו.

מוציאי כ' נאמנו. قولיה מפלצת נקמיה: מוציאי כ' נמלין קידוד.
 סבוי מקדצין למ סמץ על פ' סלמייך וממוץ כר מתקדש מועל צומנו
 צלפי עיבורו כטניא ועיבורו סחדיםם קומוועדים מעמצעין הילג שמיעדים
 ערמאנן גלoso מקדצין כי סס אהדיםם דטמן זר'ס (ז' כד) נאכ'
 קידודים סחדים שטיך ציטין דין הוואר מוקוד
 גול בעיון ווועיגי נארוי העריגז מוקוד
 איזוועז ד' גואזערו זונז

מועדיה' ה' נאמרו שבת
בן עזאי אומר מועדיה' ה'
לא נאמרה ר' יוסי בר' מותניתא ולא ידע ליה
דרך ששת להרדרעה אשכ
בתיריה למוחואה שבת
מועדיה' ה' נאמרו שבת
אמר ליה א' מועדיה' ה'
שבת בראשית אינה צ
סלක דעתך אמיןנא
מועדות רביעי קדוש
משמען מאי מועד ר'
לא נאמרה מועדיה' ה'
נדרים אינה צריכה מומ�
בתיב³ אמר רב חסדא
מומחה⁴ תגנן התרם אמר
לא היו ימים טובים ל'
באב וכיום הבפורים
ויצאות בכלין לבן שאול
שאין לו י' בשלמא יום
ומחייבת יום שנתנו בו
חמשה עשר באב מאי'
אמר שמואל יום שהח
בזה מאי דרוש² זה הדר
נוהג אלא בדור זה רבי
רבי יוחנן יום שהhortר ע'
רכתי³ ואיש ישראל
איש ממנו לא יtan
מאי דרוש ממנו ול'
בר יוסף אמר רב נחכה
מודבר אמר מר עד י'

(ג) גנדיות עם. לימת רב
 אסיזי, (ג) געלן קב' ו-טצע'ין,
 (ה) תעמיה ט', (ו) סאס' ע"ס' ס'
 כמלה ציעיטין, (ז) געלן קב',
 (ו) זוקרלו נב', (ט) עספ',
 (ח) זוקרלו נב', (ט) גולדיטם
 (ג) זומוט נב', (ט) ק' ק' ח'
 בצעעה, (ט) פטימת דליה

הגהות הב"ח

תוספות מוסף

א. שבת באשיט נפקה יהודו מושבם ורוכב לדב"ע שבת באשיט איניה יותר ורכבה קידושין ב"ד, ומשמותם אכך ביריהו.

ב. שבת באשיט נפקה קידושין י"ג, ג' וזה הוגה. צ"ב, י"ג רוח רוד של זיהוב מירוחם בכל שנה שנה המשא שער אלף בני טב"ל לא תרוא ולא ורור.

כ. ט"ל ואמר מה שמשה שער אלף ודורותם כל שעה לא לאשיטני שך עלהלה השחבור בכל שנה שבבבל יש לנו שמותה ייש עולם שאן מה כ"ב כ"ג מה שאר שנותיהם שיוציאו ימי שיש, לא היה שחהות לא לפרק אלא מי שהחווילו לכינס בשנת השם. ס. השם. ס.

רביינו גרשום

נזהלה: (ב) קודם מתי מדבר.

הקבaca: **יבא** **בתרא** **פרק** **שמני** **יש** **נוחליין**

מסורת הש"ם

תורה אור השלם

1. והי' באשר תחמו כל אנשי המלומקה למותה מוקבך עזם: ודבריך י' אלי אלמאלה.
2. יי' אמר ר' לומד מותה במנצחים בעבורך ולא נתיר כי אם כל בך נזפה וויהושע בן נון.
3. במזכריו סה במודobar זהה יפל' מפרילס ובבל קירילס במלומפקטן מבן עישים שענה ומעהללה אשר היליטם עלי'. במזכריו ד' יט' מודך איש העש' בשלשים וששה ייש' והשברות לפיו שוחרר עד יוכנסת ללב' העם הזה ויהושע ז' מלילם.
4. ואם מבן שמשה ור' מונעלה אמר ר' ור' ור' ערכך מהמשה אשר שאל ולבקה עשרה שלשים.
5. וירא כ' ז'

הנחות הב"ח

מופת תופפות

שבועה קפלו כל העולים. כי מפני סכלה של למליאו נס פנים בזעיר מכך נפunningם דמי נטען יתבלך בלה' ישבת
לא היה דברו עם משה שנאמר¹ ויהי כאשר חמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם וסמיך לה יודבר ה' אליו לאמר אליו היה
נצח צלול עלו למליאו נרג'ן זבכל מליל ישלח סוף חומרי יילך זדרין יונגען צן נצט ובטעון מארך ריק נון
ושביר פלדוחות שאותיב ליונגען צן נצט צלול עלו למליאו נרג'ן זבכל מליל ישלח סוף חומרי יילך זדרין יונגען צן נצט ובטעון מארך ריק נון

לא היה דבר עם משה שנאמר ^ז והוא כאשר
תמו כל אנשי המלחמה למות מקרוב העם
וסמיך ליה וידבר ה' אליו לאמר אליו היה
הדבר עולא אמר יום שבתל בו הושע בן
אליה ^ח פרדסאות ^ט שהושיב ירכעם על
הדרכים שלא יعلו ישראלי לרגל רב מתרנה
אמר יום שנתנו הרונו ביתר לקבורה ^ט דamar
וגו בתר לקבורה רכה ורב יוסף דאמר תרוייחו
שנהנו לקבורה רכה ורב יוסף אמר כיון
למערכה ^ט תניא רב אליעזר הנadol אומר כיון
כחלה של חמה ולא היו כורתין עזים למערכה
ר מגן מכאן ואילך דמוסיף יוסף שאינו מוסיף
רוריה אמיה תננו ובנן שבעה קפלו את כל העולם
זה מהותשליך יעקב ראה את שם עמרם ראה את
עמרם אליו ראה את אחיה השילוני וערין
עמרם והא כתיב ^ט ולא נותר מהם איש כי אם
כבר רב המונוא לא נgorה גורה על שבתו של
גניבם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן ששים
ששים יצא שבתו של לוי שפקודיו מבן שלשים
אא איר בן מנשה ומכוון בן מנשה נולדו בימי
ישראל לאין שנאמר ^ט וכו' מהם אנשי העי
שלשים וששה ממש דברי ר' יהודה אמר
ויזורה לא על פחות מבן עשרים ולא על יתר
ז עשרים דכתיב ^ט מבן עשרים שנה ומעלה
ומעללה ^ט ומעלה מערכין מה להלן יתר מבן
יתר מבן ששים כפחות מבן עשרים איבעיא
איפלוג או דלמא לקרויף גברי איפלוג
תא

שבועה קפלו ב' החולמים. כת' מנו סגד לדליטו ול' סוד
טחנתם דלי' סוד פניהם בצעיר מטבחם
סודה מי' מלהרchromי ליהיל לר' יעקב
ירלה פניהם וסגד נמי כת' מנו
דכליהם נט לאכל ליהיל מיש לעולס': א' זוכן

פה אל פה
כל צד יומם שפוקן כלכלה
עצים נעלמה, ולפי עקרונות
שהרי עשוkos לכבוד עצי
ההנוראה היה מובלטן
בגבולות תורת אבלו אוון
טוב שבין עשוושוון ואילך היה
עוזקן בתרואה: מגד גמל.
עצים נמנרכה: דומוסיך.
מן הולחן והמשם
ללאם קורה: מסדריך.
עלעלם הדבָא: שם שם ולהלה
ההנוראה כלולות מאכין: קולוּל.
שבכו את העולם שיאו זה
שהיה משליל ראה את
ערמות. מדע מעמץ שיאו
ההנוראה: אהיה השולחן
נוורם מדם איש אל לא
היכן לדורך קע טעםם
רואה עולם אהיה השולחן
בשלהי. לפִי כי עמדם לא
אלל, כי תחתן שאותה
שענרגם יא זיא מגזיר.
התשלו שיהה בטליה אה
תעמדו במצוות ואחותה
ההנוראה משבצת רוי רוי
ר' שב עשרה
שנה וישראל נמדו במצוות
והשוא עמו רוח נמאם
בשלהי.
ונעללה שכוכב עלה עלה
עדם במצוות: מה להלן
בר געיגען ערך המשם
סקלים וכני דיודו
מכב שמים לא הייב ממי
סקלים והעז לבני ממי
ונעללה שכוכב עלה עלה
עדם במצוות: מה להלן
על חזהה בגין עשרים
ולא אינענש מעלה משמש
כמי לא איעש: לשפטים
אטבאל. שנוחלה לך
ההנוראה: אי לקורקן גברי
אטבאל. ונוחלה לך ליפי
ההנוראה: היה אבלו אוון
כל צד יומם שפוקן כלכלה
עצים נעלמה, ולפי עקרונות
שהרי עשוkos לכבוד עצי
ההנוראה היה מובלטן
בגבולות תורת אבלו אוון
טוב שבין עשוושוון ואילך היה
עוזקן בתרואה: מגד גמל.
עצים נמנרכה: דומוסיך.
מן הולחן והמשם
ללאם קורה: מסדריך.
עלעלם הדבָא: שם שם ולהלה
ההנוראה כלולות מאכין: קולוּל.
שבכו את העולם שיאו זה
שהיה משליל ראה את
ערמות. מדע מעמץ שיאו
ההנוראה: אהיה השולחן
נוורם מדם איש אל לא
היכן לדורך קע טעםם
רואה עולם אהיה השולחן
בשלהי. לפִי כי עמדם לא
אלל, כי תחתן שאותה
שענרגם יא זיא מגזיר.
התשלו שיהה בטליה אה
תעמדו במצוות ואחותה
ההנוראה משבצת רוי רוי
ר' שב עשרה
שנה וישראל נמדו במצוות
והשוא עמו רוח נמאם
בשלהי.

ח) נ"ל גבי ערכין דכתייך וארס
מן צדדים שנא ומעללה יותר
מן צדדים נ"ל יוניב' סקליטס